

ನಿರ್ಣಯ ತಿನ್ನುವ ಕನ್ನಡ

ಜಗಿ ಜಿಗಿದಾಡುವ ವಯಸ್ಸು
ಅದು ಒಂದು ದಿನ ಕಂಡಿತು
ಮಿತಾಯಿ ತಿನ್ನುವ ಕನಸು
ಅತ್ಯ ಕರೆದು,
ಕಾಡಿಸಿ ಹೀಡಿ,
ಹೇಗೋ ಏನೋ,
ಕಾಸು ಕೂಡಿಸಿ,
ಓಡಿದೆ ಅಳ್ಳನ ಅಂಗಡಿ ಕಡೆಗೆ
ಇಣುಕಿ ನೋಡಿದರೆ ಅಂಗಡಿಯೋಳಗೆ
ತರ ತರದ ಮಿತಾಯಿ ಅದರೊಳಗೆ

ಅದು ಬೇಡ ಇದು ಬೇಡ
ಅದು ಬೇಕು ಇದು ಬೇಕು
ಬೇಕು ಬೇಡಗಳ ನಡುವೆಯೇ
ಕೊಂಡೆ ಮಿತಾಯಿಯನ್ನು
ಕಾಗೆ ನಿಕ್ಕಿದಷ್ಟು ಅಮ್ಮೋ ಇಮ್ಮೋ
ಅಂತೂ ಇಂತೂ ಈಡೇರಿತು
ಮಿತಾಯಿ ತಿನ್ನುವ ಕನಸು
ನಲಿ ನಲಿದಾಡುತ್ತ ಮನಸು
-ವಿಜಯ್ ಶುಮಾರ್ ಎಚ್. ಕೆ.

ನಿಮಗೆಪ್ಪು ಗೊತ್ತು ಎಲೆ ಮೀನು

ದಕ್ಕಿಣ ಅಮೆರಿಕಾ,
ಆಫ್ರಿಕಾ ಹಾಗೂ ದಕ್ಕಿಣ
ಎಷ್ಟಾಗಳಲ್ಲಿನ
ಸಿಹಿನಿರಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ
ಕಃ ಮೀನುಗಳು
ನೋಡಲು ನೀರಿನಲ್ಲಿ

ತೇಲುತ್ತಿರುವ ಒಣ ಎಲೆಗಳಂತೆ ತೇಲುತ್ತತ್ವವೇ. ಗಾತ್ರವೂ
ಒಣ ಎಲೆಯನ್ನೇ ಇರುವುದು ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರ. ಹಸಿರು,
ಕೆಂಪು, ಉದ್ದಾ, ಕಂದು ಮುಂತಾದ ಬಣ್ಣಗಳಿಂದ
ಕಂಗೊಳಿಸುವ ಅವು ಒಣಿದ ಎಲೆಯು ನೀರಿನ ಮೇಲೆ
ತೇಲೆದಂತೆಯೇ ನೀರಿನ ಮೇಲ್ಲಾಗಾದಲ್ಲಿ ತೇಲುತ್ತಾ
ಚಲಿಸುತ್ತವೇ.

ಕೇವಲ ನಾಲ್ಕಾರಿಂದ ಆರು ಇಂಚುಗಳಷ್ಟು
ಉದ್ದವಿರುವ ಇವು ಮಾಂಸಾಹಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದು ತಮ್ಮ
ದೇಹದ ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಗಾತ್ರದ ಮೀನುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು
ನುಂಗುತ್ತವೇ. ಇವುಗಳ ಬಾಯಿಯು ಅಗಲವಾಗಿದ್ದು
ಮುಖಿಲ್ದ ತೇ 60ರಷ್ಟು ಅಗಲವಾಗಿ ಹಿಗ್ಗಬಲ್ಲದು.

(ಸಂಗ್ರಹ) ಪ.ನಾ.ಹೆಚ್.ಹರೀಶ್

ಬೈಜ್ಞಾನಿಕ ಚರಣತನ್

ಒಂದು ಉಲಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಹುಡಗನಿಧಿ ಹೊಲವನ್ನು
ಅವನು ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಹೊಲವನ್ನು
ಕಾಯಲು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದು. ಒಂದು ದಿನ ಅವನಿಗೆ
ಒಬ್ಬ ದಣಿವಾಯಿತು. ತನು ಹೊತ್ತು ಹೊಲದಲ್ಲಿ
ಮಲಿಗಿದ. ಆಗ ಹೊಲದೊಳಗೆ ಕೆಲವು ಆಡುಗಳು
ಬಂದವು. ಬೇಕೆಂದು ನ್ನೆ ತೊಡಗಿದವು.

ಆ ಸಷ್ಟು ಕೇಳಿ ಹುಡಗನಿಗೆ ಎಚ್ಚರವಾಯಿತು.
ಅದು ಬೇಕೆ ತಿನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಿ.ಹೇ ಹೇ ಎಂದು
ಕೂಗಿದ. ಆಡುಗಳು ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಕಲ್ಲು ಎವೆದ.
ಅವ ಹೇದರಲ್ಲಿ. ಬೇಕೆ ತಿನ್ನುವುದನ್ನು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ.
ಆಗ ಆ ಹುಡಗ ಅಳುತ್ತಾ ಕುಳಿತ್ತು.

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮೊಲವು ಅಲ್ಲಿಗೆ
ಬಂದಿತು. ‘ಮನು ಏಕೆ ಅಳುತ್ತಿರುವೇ?’ ಎಂದು

ಕೇಳಿತು. ಆಗ ಆ ಚಿಕ್ಕ ಹುಡಗ ‘ಅಲ್ಲಿ ನೋಡು!
ಆಡುಗಳು ಬೇಕೆ ತಿನ್ನುತ್ತಿವೆ. ನಾನು ಸಷ್ಟು ಮಾಡಿದೆ
ಕಲ್ಲು ಎಸೆದೆ, ಆಡುಗಳು ಬೇಕೆ ತಿನ್ನುವುದನ್ನು
ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಅವು ಹೊಲ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಲಿಲ್ಲ.
ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಅವು ಹೊಲ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಲಿಲ್ಲ.
ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಅದು ನಾನು ಅಳುತ್ತಿರುವೇ’ ಎಂದನು.
ಮೊಲವು ‘ಹಿಗೆ ಅಳುತ್ತಾ ಕುಳಿತರೆ ಏನು
ಅಗುವುದು? ನಾನು ಆಡುಗಳನ್ನು ಓಡಿಸುತ್ತೇನೇ’
ಎನ್ನುತ್ತು. ಆಡುಗಳ ಕಡೆಗೆ ಓಡಿತು. ಓಡಿ ಓಡಿ
ದಣಿಯಿತು. ಆದರೂ ಆಡುಗಳು ಹೇದರಲಿಲ್ಲ.
ಮೊಲವು ಹುಡಗನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದಿತು. ಹುಡಗ
ಅಳುತ್ತಿಲ್ಲ ಇದ್ದು. ಮೊಲವು ಅಳುತ್ತಿದಿತು. ಸ್ವಲ್ಪ
ಸಮಯದ ನಂತರ ಒಂದು ನರಿಯು ಅಲ್ಲಿಗೆ
ಬಂತು.

‘ಮೊಲವೇ, ಏಕೆ ಅಳುತ್ತಿರುವೇ?’ ಎಂದು
ಕೇಳಿತು. ಆಗ ಮೊಲ ‘ಅಗೋ ಅಲ್ಲಿ ನೋಡು
ಆಡುಗಳು ಬೇಕೆ ತಿನ್ನುತ್ತಿವೆ. ಅವು ಏನು
ಮಾಡಿದರೂ ಹೊಲವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಿಲ್ಲ.
ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಈ ಹುಡಗ ಅಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.
ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ ನಾನು ಅಳುತ್ತಿರುವೇ’ ಎಂದಿತು.
ಆಗ ನರಿಯು ‘ಹಿಗೆ ಅಳುತ್ತಾ ಕುಳಿತರೆ ಏನು
ಆಗಲಾರದು ಆಡುಗಳನ್ನು ನಾನು ಓಡಿಸುತ್ತೇನೇ’
ಎನ್ನುತ್ತು. ಆಡುಗಳ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿ ಸಷ್ಟು ಮಾಡಿತು.
ಅದು ಓಡಿ ಓಡಿ ದಣಿಯಿತು. ಆದರೂ ಆಡುಗಳು
ಹೇದರಲಿಲ್ಲ. ನರಿಯೂ ಅಳುತ್ತಾಗಿತ್ತು.

ಅದೇ ದಾರಿಯಿಂದ ಒಂದು ಜೇನುಹುಳು
ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂತು. ‘ನರಿ ಏಕೆ ಅಳುತ್ತಿರುವೇ?’ ಎಂದು
ಕೇಳಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ನರಿಯು ಅಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ‘ಅಲ್ಲಿ
ನೋಡು ಆಡುಗಳು ಬೇಕೆ ತಿನ್ನುತ್ತಿವೆ. ಏನು
ಮಾಡಿದರೂ ಹೊಲಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು
ನೋಡಿ ಈ ಹುಡಗ ಅಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಹುಡಗ
ಅಳುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಮೊಲ ಅಳುತ್ತಿದೆ. ಮೊಲ
ಅಳುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಅಳುತ್ತಿರುವೇ’ ಎಂದು
ಜೇನು ಹುಡ್ಡಿ ಹೇಳಿತು. ಆಗ ಜೇನು ಹುಡ್ಡಿ ‘ಹಿಗೆ
ಅಳುತ್ತಾ ಕುಳಿತರೆ ಏನು ಮಾಡಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.
ನಾನು ಆಡುಗಳನ್ನು ಓಡಿಸುತ್ತೇನೇ’ ಎನ್ನುತ್ತು
ಜುಯ್-ಜುಯ್ ಎಂದು ರೈಂಕಿಸಿತ್ತು
ಆಡುಗಳ ಕಡೆಗೆ ಹಾರಿತು. ಗುಣಿನಲ್ಲಿರುವ ಹೊಡ್ಡ
ಆಡನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು. ಆಗ ಆ ದೊಡ್ಡ ಆಡು
ಓಡಿಹೋಯಿತು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಚಿಕ್ಕ ಆಡುಗಳು
ಅದರೆ ಹಿಂದೆ ಓಡಿದವು. ಹುಡಗ, ಮೊಲ, ನರಿ
ಜೇನಿನ ಜಾಣತವನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿದವು.

-ಶ್ರೀಕಾಂತ ಹಾದಿಮನಿ,
ಶಿರಹಟ್ಟಿ

